

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

I. Miracula à Jesu perpetrata fuisse fatentur Judaei;

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

tributionis. Et cum plicisset librum, reddidit ministro, & sedit. Et omnium in Synagoga oculi erant intuentes in eum. Cœpit autem dicere ad illos, Quia hodie impleta est hæc Scriptura in auribus vestris.

Luc. 6. 18, 19. Qui vexabantur à Spiritibus immundis, curabantur. Et omnis turba querebat eum tangere, quia virtus de illo exibat, & sanabat omnes. Et Luc. 7. 21. & 8. 43, & seq. & 19. 37.

Joh. 2. 11. Hoc fecit initium signorum Jესus in Cana Galilæe.

Joh. 2. 23. Cum autem esset Jерosolymis in Pascha in die festo, crediderunt in nomine ejus, videntes signa ejus quæ faciebat.

Joh. 3. 1, 2. Erat autem homo ex Phariseis, Nicodemus nomine, princeps Judæorum. Hic venit ad Jესum nocte, & dixit ei, Rabbi, scimus quia à Deo venisti magister, nemo enim potest hæc signa facere, quæ tu facis, nisi fuerit Deus cum eo.

Joh. 6. 2. Sequebatur eum multitudo magna, quia videbant signa quæ faciebat super his qui infirmabantur.

Joh. 7. 31. De turba autem multi crediderunt in eum, & dicebant, Christus cum venerit, nunquid plura signa faciet, quam quæ hic facit?

Joh. 11. 47. Collegerunt ergo Pontifices & Pharisei concilium, & dicebant, Quid faciemus, quia hic homo multa signa facit?

Joh. 12. 37, 38. Cum autem tanta signa fecisset coram eis, non credebant in eum, ut sermo Isaiæ Propheta impleretur, quem dixit, Domine, quis credidit auditui nostro? & brachium Domini, cui revelatum est?

Joh. 20. 30. Multa quidem & alia signa fecit Jესus in conspectu Discipulorum suorum, quæ non sunt scripta in libro hoc.

Act. 2. 22, 23. Viri Israëlitis, audite verba hæc, Jესum Nazarenum, virum approbatum à Deo in vobis virtutibus, & prodigiis, & signis, quæ fecit Deus per illum in medio vestri, sicut & vos scitis intermissis.

I. Miracula à Jესu perpetrata fuisse fatentur Judæi; II. & Ethnici, ac Muhammedani. III. Refelluntur argumenta Adversariorum. Primum argumentum, quo Jესum volunt ad edenda miracula magicis artibus usum fuisse; IV. & de Magia librum scripssisse. V. Secundum argumentum, quo Jესum volunt pronuntiatione nominis divini miracula edidisse. VI. Tertium argumentum. Miracula Vespasiano & Hadriano afficta expenduntur.

Miracula à Jესu perpetrata fuisse fatentur Judæi; Math. 11. 24. & 9. 14. Joh. 5. 10, 16. Tertull. adv. Jud. cap. 9. Joseph. Antiq.

I. **M**IRACULA Jესum edidisse, inter Judæos confessæ res est. Ac ne iis quidem temporibus, quibus inter eos versabatur Jესus, & prodigia edebat, rem infitiabantur: sed vel magicis artibus fieri hæc causabantur, cum dicerent, Hic non eicit Demones, nisi in Beelzebub principe Demoniorum, ut est apud Matthæum: vel id querebantur fieri die sabbathi, ut refert Johannes. Hæc operatum Christum nec vos dissitemini, ait Judæis Tertullianus de miraculis Jესu, ut pote qui dicebatur, quod propter opera eum non lapidaretis, sed quoniam ista sabbathis faciebat. Mirabilium operum editorum fuisse Jესum disertis verbis scripsit quoque Josephus. In libro Thalmudico Avo-

da Zara, & in Midrasch Coheleth, aliisque veterum Ebraeorum libris, vim veneni per nomen Jesu repressam fuisse traditur, quod & futurum Jesus praedixerat. Nominis ejusdem invocatione Daemones expellere tentabant circumforanei quidam Judaei Exorcistae, Paulum salutare hac arte morbos sanantem, & impuros Spiritus abigentem imitari conantes. Quod filiis Scevae Principis Sacerdotum infeliciter cessit, cum male multaret eos Daemon, atque his verbis incesset: *Jesum novi, & Paulum scio; vos autem qui estis?* quod in Actis memorat Lucas. Narrant Evangelistae, Discipulis Johannis Jesum interrogantibus, essetne ipse Messias à Judaeis expectatus, respondisse illum: *Euntes renuntiate Johanni quae audistis & vidistis: caeci videant, claudi ambulent, leprosi mundantur, surdi audiant, mortui resurgunt.* Quod tantumdem erat, ac si Messiam se esse dixisset; cum ex factis à se miraculis, quibus eum posset agnoscere. Quamobrem contumaciam eorum alibi damnat, qui tot perspectis prodigiis, nihil de pertinacia sua remittebant: *Si opera non fecissem in eis, quae nemo alius fecit, peccatum non haberent.* Atqui maxima patrandorum prodigiorum facultate praeditum fore Messiam, ac Mose longe superiorem, ab iisdem Thalmudistis & Midrasch Coheleth traditum est. Revocaturum quoque eundem mortuos ad vitam scripsit R. Levi ben Gerson. Quae cum à Domino Jesu praestita iidem sentiant, hoc certe signo, quod illustrissimum est, Messiam hunc esse vel palam fateri, vel suspicari saltem debuerunt.

II. Ad Ethnicos etiam mirandorum Jesu facinorum fama pervasit. Relata ea fuisse in publicis Pilati Commentariis testificatur Justinus in Apologia secunda, ad eosque illic & alibi provocat: quod non fecisset utique, Christianorum causam apud Imperatores agens, nisi re explorata. Julianus Apostata nihil praclarum gessisse Jesum ait, *ei nisi nec oislay, tuds uadrous & uoprou iasudis, u) daimonidias eporoulyu en Bethanida, u) en Bethania, tuis uoisuis, tpi uazisou eprou eu.* Nisi quis existimat, sanasse claudos & caecos aliquos, & Demone correptos adhibitis obfessionibus liberasse in viculis Bethsaïda & Bethania, maxima opera esse. Quod mihi stolidissime dictum videtur: quasi nihil magnum aut memorabile sit, quam quod magnis sumptibus, & in magna hominum frequentia administratur, plusque admirabilitatis insit acutis ingeniosorum hominum repertis, aut magnificis Regum molitionibus, vel exercitiis comparandis, urbibus vel extruendis vel expugnandis, gentibus vel regendis vel domandis, quae omnia sunt intra naturae, artisque fines, & ab hominum industria & ingenio proficiscuntur, quam iis quae naturae superant vires, quae supra humanum captum posita sunt, & peculiari Dei nutu, certoque consilio geruntur: quae vere maxima & miranda opera sunt. Longe itaque majoris potentiae est mortuo vitam restituisse, quam vel Aegyptiacas aedificasse Pyramides, vel torum orbem subegisse armis, & in suas leges coegisse. Haec ab hominibus fieri possunt, istud à Deo solo. Muhammedani vero non solum prodigiis à Christo Jesu perpetratis adjungunt fidem; sed pleraque etiam ipsi affingunt in Alcorano, quae vel ex incertis auditionibus, vel quod potius reor ex apocryphis libris à faeneo ipsorum Propheta hausta sunt.

III. Atenim quam Jesu concesserunt virtutem *δυνατοῦ* Judaei, in dedecus & ignominiam trahere conantur, Patrum suorum secuti vestigia, qui Jesu ipsi in os objiciebant, ut dixi, in Beelzebub Daemonum Principe Daemones ipsum expellerent. Magum ergo fuisse causantur, *Claudestinis artibus omnia illa perfecisse, Aegyptiorum ex adytis Angelorum potentium nomina & remotas furatum esse disciplinas.* Verba sunt Arnobii idem hoc argumentum tractantis: Quamquam nec ab omnibus Judaeorum Magistris damnatur ea ars, quam Cabalae genus esse volunt. Cabalam praeticam appellant, qua nec se usum diffiteretur R. Moses ben Nachman. In eliciendis autem dictionum ac elementorum sacrae Scripturae occultis quibusdam virtutibus consistit omne hoc, qualecumque est, artificium. Quin & ex his Jesu apud Matthaeum verbis: *Tum si quis vobis dixerit, Ecce hic est Christus, aut illic; nolite credere. Surgent enim Pseudochristi & Pseudoprophetae, & dabunt signa magna & prodigia, ita ut in errorem inducantur, si fieri possit, etiam electi: ecce praedixi vobis;* Judaeus quidam apud Celsum colligebat ultro confessum esse Christum Jesum se praestigiatores esse, Pseudochristum, & Pseudoprophetae: quippe qui iisdem uteretur artibus, quibus qui utuntur, jure existimantur praestigiatores, Pseudochristi, & Pseudoprophetae. Egregie vero calumniam hanc depellit Origenes; ostenditque hoc monitu Discipulos suos praemunisse Christum, adversus eorum fraudes, qui incantationibus & praestigiis sibi Christi nomen arrogare vellent. Tantum vero abest, ut prodigiorum editores damnaverit Christus, ut potius miraculorum perpetratorum facultatem Discipulis suis pollicetur. *Signa autem, inquit, eos qui crediderint hac sequentur: in nomine meo Daemones ejicient, linguas loquentur novae, serpentes tollent, & si mortiferum quid biberint, non eis nocebit, saper*

libr. 18. cap. 4.

Act. 19. 15.

Math. 11. 7. & seq. Luc. 7. 18. & seq.

Joh. 15. 24.

& Ethnici ac Muhammedani.

Julian, apud Cyril. libr. 6. adv. Jul.

Reseñantur argumenta Adversariorum.

Primum argumentum, quo Jesum voluit ad edenda miracula magicis artibus usum fuisse;

Arnob. libr. 1. Math. 24. 23.

Cels. apud Or. contr. Cels. l. 1.

Marc. 16. 17. 18.